

Lov! Det forstaar jeg ikke. Han motiverer det med, at naar han ikke kan faa det, som han vil have det, saa fuldkomment, som det bør være, vil han ikke have noget. Men paa denne Maade kunde Resultatet blive, at vi overhovedet aldrig fik en Lov gennemført i den danske Rigsdag. Nu har jeg været Medlem af dette Ting i 15 Aar, og jeg har endnu aldrig faaet en Lov, ganske som jeg kunde ønske den. Man er henvist til, hvis man vil opnaa noget, at slaa lidt af paa sine Fordringer hist og her og se at faa et Fremskridt, selv om det kun er lille. Ellers mener jeg, man handler urigtigt overfor de Vælgere, man repræsenterer.

Det er de Bemærkninger, jeg finder mig foranlediget til at gøre til de fremsatte Udtalelser. Der er desuden et Par Talere, der have fremsat nogle Bemærkninger, hvis Rigtighed jeg ikke kan erkende, men jeg mener, at det ikke i mindste Maade vil fremme Behandlingen af denne Sag, hvis jeg indlod mig paa en Imødegaelse deraf. Jeg skal derfor ikke give efter for den Lyst, jeg ellers kunde have dertil. Kun vil jeg til Slutning udtale, at hvordan man end ser paa det foreliggende Lovforslag, maa enhver, som kender den nuværende Lov, indrømme, at det foreliggende Lovforslag betegner et Fremskridt. For det første ordnes Forholdet mellem Bundgarnsfiskerne; der bliver faste Regler for Bundgarnsfiskeriet, noget, som Fiskerne gennem lange Tider have ønsket, og blive Flertallets Ændringer til Aalegaardsfiskeriet vedtagne — og det haaber jeg, de gøre —, faa vi ogsaa dette Fiskeri ordnet, om ikke tilfredsstillende, saa dog paa en Maade, som betegner et betydeligt Fremskridt. Vi faa i § 15 indsat et Forbud mod Ilandbringelse af Undermaalsfisk, og om denne Foranstaltning Gavnlighed ere saa godt som alle Fiskere, hvad enten de fiske i det ene eller det andet Farvand eller med den ene eller anden Slags Redskaber, enige. For Forholdene i Limfjorden indeholder Forslaget her ogsaa et Fremskridt, idet hele vor Limfjords-Lovgivning i dette Øjeblik er, som det gentagne Gange er udtalt af Limfjordsfiskere og af deres Repræsentanter i denne Sal, en Villighedslov. Det er saadan, at staar man sig godt med Kontroløren, kan man fiske med de og de Redskaber, men staar man sig mindre godt med ham, kan der let blive lagt en Hindringer i Vejen. Men indføres de her foreslaaede Bestemmelser, faa vi bedre Forhold ogsaa for dette Afsnits Vedkom-

mende. I den vestlige Del af Fjorden ønsker man de laasede Vande lukkede op, og dette bliver tilladt, naar det foreliggende Forslag ophøjes til Lov. Vedtægtskapitlet indeholder i det hele det største Fremskridt. Jeg tager ikke i Betænkning at sige, at man her er kommen Idealet af en Fiskerilov saa nær som muligt ved at tillade Fiskerne ikke alene i Fjorde, Vig og mindre Indvande, som der staar i den nugældende Lov, men for alle Vande, som høre under dansk Søterritorium, at oprette Vedtægter, afpassede efter Forholdene ved det paagældende Vand. Dette Fremskridt vil saa godt som alle Fiskere i Landet hilse med udelte Tilfredshed. Ligeledes ere de foreliggende Forslag om Kontrollens Ordning et betydeligt Fremskridt fra det bestaaende. Endelig er der vist ikke en Fisker i Landet, som ikke vil indrømme, at det sidste Kapitel, som omhandler Straf og Paatale, indeholder saa betydelige Lempelser i Forhold til den nugældende Lov, at Forandringen maa betegnes som et stort Fremskridt. Derfor tror jeg, at Fiskerne Landet over ville blive tilfredse med denne Lov. At der altid vil være nogle, som ere utilfredse, er givet, da man overhovedet ikke kan gennemføre en Lov, som alle blive tilfredse med.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa ny anbefale de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag.

Markvorsen: Jeg skal overfor den højtærede Landbrugsminister udtale min Paaskønnelse af hans velvillige Omtale af Udvalgets Arbejde. I det hele er jeg veltilfreds med den højtærede Ministers Udtalelser med Undtagelse af et Par. Der var for det første hans Udtalelse om den ny § 19. Det forekommer mig, at Ministeren ligesom var noget betænkelig ved, at den Myndighed, man ellers ønskede, han skulde være i Besiddelse af, her blev noget beskaaren. I det af Landstinget vedtagne Forslag var nemlig indsat den Bestemmelse, at i Limfjorden kunde Ministeren, naar der indplantes Fiskeyngel, forbyde Anvendelse af Flyndervaad og Torskevaad hele Aaret rundt. Dette har Udvalget forandret til, at han kan forbyde Flyndervaad fra 15. Marts til 15. Oktober. Naar 15. Marts er sat som Tidsgrænse, er det begrundet i, at Rødspætteyngelen indplantes i de allersidste Dage af Marts og i April. For Torskevaadenes Vedkommende beholder Ministeren Retten til at forbyde deres Anvendelse fra 1. Marts til 1. December. Jeg synes ikke, det er for megen